

15. С. ДОБРОЛЕВО.

Това село не е известно отъ гдѣ е получило името си.

То се намира на 35 к. м. на югъ отъ гр. Орѣхово и е разположено край шосето Вратца—Орѣхово на равно място край Борованската река. На реката има 4 воденици на: Ц. Ивановъ, П. Цвѣтковъ, С. Мишановъ, А. Яговъ и Н. Пешковъ и единъ даракъ на Ив. Поповъ. Най-кжсия и най-добрия пътъ до Орѣхово е шосето. Селото е изложено на западния и източния вѣтрове, които дукатъ есенъ и зимѣ. Климатъ е мекъ. Района на селото е поле и една чаша гора съ пасище около 7,000 декара. Водата за хората и добитъка е добра и достатъчна. Съсѣдни села сѫ: Борованъ на 8 к. м. на югъ, Сираково на 3 к. м. на съверо-западъ и Алтимиръ на 4 к. м. на съверо-изтокъ.

Добролево има 170 кжщи и по-вечето сѫ надземни. То брои 1315 души жители, отъ които 655 мжже и 660 жени. Отъ тѣхъ 130 мжже и 20 жени сѫ грамотни. Селенитѣ изобщо сѫ възприемчиви и вдадени въ земледѣлието и скотовъдството. Въ тѣхъ прѣобладава холерический темпераментъ. Чистотата въ селото е неудовлетворителна. Тукъ върлуватъ слѣдните болѣсти, особенно зимѣ и лѣтѣ: трѣска, тифусъ и шарка—по хората и шапъ—по добитъкъ. Има много съмейства заразени отъ сифилисъ. Тукъ ставатъ често крадене на храни и редко палежи.

Мжжката носия е: потури, касаче, елеци и антерии, а женската — сукманъ и вълненикъ.

Главната храна на селенитѣ е кукуруза. Ос-